

NHÀM

Thánh Tôma Aquinô nói: “*Timeo hominem unius libri*”, nghĩa là *tôi sợ người một quyển sách*; nghĩa bóng: tôi kính nể người chỉ đọc duy một quyển sách.

Mới nghe thấy lạ, vì lẽ ra phải sợ người đọc nhiều sách, còn người đọc chỉ một quyển có gì phải sợ.

Nhưng nghĩ kỹ thì thấy thánh nhân ám chỉ người đọc một quyển có nghĩa là đọc thấu đáo, đọc xong có áp dụng, và áp dụng có sinh hoa kết quả.

Hiện trên thế giới, người ta đọc quá nhiều sách, nhất là ngày nay, người ta đọc internet, một cuốn sách vĩ đại.

Thế nên đi theo đó biết bao câu danh ngôn – ngày xưa danh ngôn quý hiếm vì số lượng ít – biết bao lời khuyên dạy, ý kiến, mách bảo, chiêu bài, mỹ từ mỹ ý, thông tin về mặt đạo đức.

Thừa mứa như thế sinh nhàm. Nhàm sinh chán không muốn đọc không muốn nghe; không muốn... sinh ra phản ứng tâm lý loại bỏ ngoài tai. Đây chính là hiện tượng “nước đổ lá khoai”, cố để trôi đi thật nhanh những câu nói lời khuyên hay đẹp, và hiện không thể kể biết bao lời hay ý đẹp dường như không còn hiệu quả giống như chúng chẳng còn nội dung gì.

Ngoài đời là thế, trong đạo còn hơn, ví dụ những câu nói *sống Lời Chúa, sống đạo, đi theo Chúa, cầu nguyện cho nhau, xin vâng theo ý Chúa, vác thánh giá theo Chúa, thánh giá mỗi ngày, hy sinh đền tội, tín thác...*

Càng là giới giáo dân đạo đức, càng là giới tu sĩ, giới giáo sĩ càng nhàm tai chán mắt. Thế mới nảy sinh chuyện mình khuyên người ta ra rả, nhưng người khác khuyên mình thì mình không chịu được.

Có ba cách chống lại hiện tượng nhàm.

- Nói câu nào phải phát xuất từ kinh nghiệm sống, không nói theo đuôi, nói cho có, nói để vui, nói theo thói quen.

- Bớt khuyên răn nhau bằng vô số câu nói lẽ, mà phải nói câu nào nghiệm câu đó

- Trở lại sống Phúc âm cho thật hiển đạt: sống đến nỗi có đầy đủ kinh nghiệm vui lẫn “đau thương chua xót” nói chung, từng trải Phúc âm. Sống Phúc âm giúp hiểu được chiều cặn sâu của từng câu nói.

Nói tóm, đọc duy một quyển sách, đó là sách Phúc âm, sống và nghiệm.

NK